

Les - Matuška, Waldemar

Znám tu tichou tůň,
co se skrývá v houštinách,
chodil k ní pít bílý kůň,
který klády kolem táh.

Znám ten lesní kout,
byl to mého dětství ráj,
kdo si může vzpomenout,
kde ten kůň měl tenkrát stáj.

Les je dům, les je chrám,
les je obraz, les je rám,
les je voda živá,
les, to je snad zázrak sám.

Bloudívám v houštinách,
déšť mé staré stopy splách,
vím, že hledat dětství
je jak na zeď házet hrách.

Já však hledám dál,
tichý kout a v něm tu tůň,
co, když v chládku by tam stál,
ten můj bílý starý kůň.

Já však hledám dál,
tichý kout a v něm tu tůň,
co, když v chládku by tam stál,
ten můj bílý starý kůň.

Já však hledám dál,
kout, kde jsem si hrál,
já však hledám dál,
kout, kde jsem si hrál,
já však hledám dál,
kout, kde jsem si hrál.